

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: אברמן	שם פרטי: ורה
-----------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: כהן		בלועזית: Cohen	
שם פרטי איתו נולדתי: ציפורה		בלועזית: Zipora	
עיר לידה: טריפולי		בלועזית: Tripoli	
שם פרטי ושם משפחה של האב: דוב		שם פרטי ושם נעורים של האם: מיסה סרוסי	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: טריפולי		בלועזית: Tripoli	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה יסודי)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה) תלמידה	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: טריפולי (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: טריפולי		תאריך השחרור:	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		שנת עליה:	
		1949	
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה	
		תיאודור הרצל	

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

גדלתי בלוב בעיר טריפולי ולמדתי בבית הספר האיטלקי. אמא שלי הייתה עקרת בית ולאבא שלי הייתה נגריה בשוק הטורקים. היינו שני בנים ושתי בנות, כיום נשארו רק אני ואחי הקטן. חגגנו את כל החגים של היהודים בטריפולי: אני זוכרת שהכנו מצות בפסח ובחנוכה הכנו ספינג'..

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

בזמן המלחמה הגרמנים לקחו אותנו למחנה עבודה ושם היינו תופרים מצנחים, גרביים וכפתורים, למדים של הגרמנים. היו כאלה שניסו להבריח בד מהמפעל של המצנחים ומי שהיה נתפס היו רוצחים אותו, ואני לא רציתי לעשות את זה כדי לא להסתכן שיהרגו אותנו. אילצו אותנו להצדיע במועל יד. מוסולני היה מכריח אותנו לעשות להיטלר קבלת פנים כשהם באו לבקר. הגרמנים הרעיבו אותנו והיו מרביצים לנו. היו כאלה שנהרגו ממוקשים שהגרמנים הטמינו. יום שבת אחד שמענו קריאות שמחה ושאלתי את אמא שלי מה קרה, היא אמרה שאמרו באנגלית שנגמרה המלחמה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

לאחר המלחמה התחבאנו במערות אצל הערבים ושם קיבלתי מחלת טיפוס.. אחי היה מביא חרובים ותמרים והיינו שותים מתוך באר שהייתה שם. לא היה לנו מה ללבוש מלבד הבגדים שעלינו ואיתם ברחנו. היו איתנו עוד כמה משפחות יהודיות. כשהחלטנו לבסוף אחרי שנתיים לחזור הביתה ראינו שהבתים שלנו ריקים ושלקחו לנו את הכל.

נא ספרי/י על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

ב1949 עליתי לבדי לארץ באניית תאודור הרצל. שמחתי מאד כשהגעתי לארץ עד שנישקתי את הרצפה. הגענו לשער העלייה בחיפה ואת בעלי הראשון פגשתי בבאר יעקב. בארץ נולדו לי שני ילדים. בעלי נפטר מהתקף לב והתחתנתי בשנית, ונולדו לי עוד 3 בנות. הקמתי משפחה למופת. המסר שלי לדורות הבאים- שיהיה לכם רק טוב ולא מלחמות, ושכולם ישמרו על הארץ שלא יקרה שוב מה שהיה עם הגרמנים

ראיון: אבשלום בוגלו

צפת, אוגוסט 2013